

MEMORIAL

Generał Marii Wittek

STĘPIEŃ Natalia
z d. Pierzchalska
ps. „Zośka”

AK
Okr. tddz
Obw. Opoczn

5154/WSI

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

STĘPIEN' Natalia

z d. Piórczalska

ps. "Gośka"

- I./1. Relacja ✓ k. 1, s. 1-2
- I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —
- I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —
- II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 2, s. 1-4
- III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —
- III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.
- III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —
- III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945
- III./5. Inne ... —
- IV. Korespondencja ✓ k. 3, s. 1-5
-
-
-
- V. Nazwiskowe karty informacyjne —
- VI. Fotografie ✓ ksero nt. 12

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ

Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej ...

Narząd Wojskowej Służby Państwa

87-100 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186

e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl

NIP 956 16 25 127; REGON 870502736

KRS 00000 41692

Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

STĘPIEN Natalia T-5154/wsk

MEMORIAL

(nazwa zespołu, zbioru, kolekcji i sygnatura akt)

Lp.	Nazwisko i imię korzystającego	Temat pracy (ewent. cel wykorzystania)	Data korzystania
1	Anna Mikulska	założenie teczki i oprac. materiałów	18.06.2020r.
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			

I/1 Relacje

- Relacja własna, Łódź 2012, mps, rkps, kopia, k.1, s.1-2

Łódź, czerwiec 2012 r.

Natalia Stępień ps. „Zośka”

Urodzona 9 XII 1920 r., wieś Cegielnia, pow. Opoczno

Wykształcenie 5 klas szkoły podstawowej

Urodziłam się 9 grudnia 1920 r. we wsi Cegielnia w powiecie opoczyńskim. Mój ojciec Józef Pierchalski pracował w fabryce kafli i płytek w Machorach. Matka Zofia zmarła, gdy miałam 5 lat. Miałam trzech braci: Antoniego, Czesława i Mariana. Razem z nimi pomagałam ojcu w gospodarstwie, równocześnie uczęszczałam do szkoły w Machorach. Tam ukończyłam trzy klasy, a następnie przez kolejne dwa lata chodziłam do szkoły w Maleńcu.

W 1937 r. poznałam Mariana Stępnia – mojego przyszłego męża. W 1938 r. wzięłam z nim ślub.

Z powodu braku pracy i pogarszającej się sytuacji na wsi musieliśmy przeprowadzić się do Łodzi. Od połowy 1938 r. mieszkaliśmy przy ul. Tuwima 16 m. 5. Ja znalazłam pracę w przędzalni, gdzie pracowałam przez kolejne dwa lata. Następnie dostałam pracę służącej u rodziny Lobów. Była to bogata rodzina lekarzy, która mieszkała z nami w tym samym budynku.

Niedługo po wybuchu wojny tzn. 28 września 1939 r. urodziłam pierwsze dziecko – syna Wiesława.

W 1941 r. zmuszeni byliśmy opuścić Łódź, ponieważ rozpoczęły się wysiedlenia ludności polskiej przez Niemców z centrum Łodzi. Wówczas mój mąż został aresztowany podczas „łapanek” niemieckiej i groziła mu wywózka na roboty do Niemiec. Jednak dzięki pomocy niemieckiego urzędnika polskiego pochodzenia mój mąż uniknął wywózki i wyjechaliśmy do jego rodzinnej wioski.

W czerwcu 1943 r. zostałam członkiem Armii Krajowej, działającej na terenie lasów opoczyńskich i koneckich. Przyjęłam pseudonim „Zośka”. W domu rodzinnym mojego męża powstał szpital-lazaret dla rannych żołnierzy 25 pp AK. Do moich zadań należała opieka nad rannymi. Wówczas byłam w drugiej ciąży i pewne prace przychodziły mi z trudem, mimo to starałam się wraz z innymi sanitariuszkami zapewnić rannym jak najlepszą opiekę. Rannych układaliśmy w jednej izbie na podłodze na słomie. Leki i bandaże dostarczano nam w miarę możliwości. Często bandaże gotowałam we wrzącej wodzie, by nadawały się do ponownego

użycia. Opiekowałam się rannymi: prałam im ubrania, przebierałam, myłam, gotowałam posiłki, a czasem i karmiłam. Mając małe, czteroletnie wówczas dziecko, bardzo ciężko było mi podołać tak licznym obowiązkom. Raz nawet zostałam poproszona o zanieśnięcie meldunku do Żarnowa – czyli de facto potraktowano mnie jako łączniczkę.

15 stycznia 1944 r. urodziłam córkę Danutę (zm. w czerwcu 1945 r.).

Do jednych z najbardziej makabrycznych przeżyć w czasie wojny zaliczam pacyfikację wsi Jasion. Niemcy otoczyli wieś. Przeszukiwali domy. Rannych ukryliśmy w snopkach słomy. W niesłychanie szybkim tempie musiałam posprzątać całą izbę, w której przebywali ranni. Nic bowiem nie mogło wskazywać na to, że partyzanci się tam znajdowali. Niemcy wszystkim mieszkańcom wsi kazali położyć się pod jednym z płotów, twarzą do ziemi. Z objęć wyrwali mi mojego Wieska. Przystawili mu do głowy karabin i zażądali wydania bandytów. Po licznych lamentach oddali mi dziecko, ale aresztowali pewną grupę mężczyzn ze wsi, w tym mojego męża. Był on przesłuchiwany przez Gestapo w Opocznie, jednak po jakimś czasie został zwolniony.

Po zakończeniu wojny wróciliśmy do domu do Łodzi przy ul. Tuwima.

20 czerwca 1946 r. urodziłam córkę Mirosławę. Wówczas podjęłam pracę jako dozorczyńni budynku i na tym stanowisku pracowałam aż do przejścia na emeryturę do 1980 r.

Natalia Stępień

Stępień Natalia

12 czerwca 2020 r.

Adnotacja do wywiadu z czerwca 2012 r.

Natalia Stępień obecnie ma 99 lat. Jest szczęśliwą babcią 4 wnuczek, 3 prawnuczek, 4 prawnuków oraz 1 pra pra wnuka. Mieszka u swojej córki w Łodzi.

II Materiały uzupełniające relację

- Stępień Natalia ps. Zośka - biogram [w:] A. Rybiniska, Pola, działalność i znaczenie kobiet w Armii Krajowej. Wybor biografii regionu Łódzkiego, Toruń 2016, mps, kopia, k. 2, s. 1-4

1. Chorowała na przewlekły gościec stawowy, kręgosłupa, kończyn dolnych i górnych z powodu przebywania w niekorzystnych warunkach w terenie i na biwakach oraz w więzieniu niemieckim.

2. Chorowała na przewlekłe zapalenie nerek z powodu długotrwałego przebywania w więzieniu, obozie i katownia przez Gestapo.

3. Chorowała na przewlekłe zapalenie nerwów z powodu silnego napięcia nerwów w czasie śledztwa prowadzonego przez Gestapo, a potem w obozie Ravensbrück

4. W czasie śledztwa była bita kijami po głowie, plecach, piersiach, rękach, nogach, wybito jej 6 zębów. Z powodu bicia w głowę, ma zawroty i choruje na amnezję/zanik pamięci oraz depresję.

5. Choruje na chorobę wieńcową z powodu długotrwałego pobytu w więzieniu, nieograniczonego czasu pracy i stałego zagrożenia ze strony służb niemieckich [...]”⁴³¹.

Rok po zakończeniu wojny Janina wzięła ślub z Janem Nowakowskim. W 1947 r. urodziło się im pierwsze dziecko, Zbigniew Nowakowski. Kolejne dzieci to: Maria Pietrzyk ur. 1948 r., Elżbieta Sosnowska ur. 1956 r. oraz Janusz Nowakowski ur. 1961 r.

Po wojnie wraz z mężem Janina prowadziła gospodarstwo rolne. Jej mąż dodatkowo pracował jako piekarz.

W 1959 r. Janina Nowakowska została odznaczona Medalem Zwycięstwa i Wolności, a w 1986 r. Krzyżem Oświęcimskim.

Zmarła 16 VI 2013 r. i została pochowana na Cmentarzu w Żarnowie.

4.11. Stępień Natalia ps. Zośka —

Urodziła się 9 XII 1920 r. we wsi Cegielnia⁴³² w powiecie koneckim. Jej ojciec Józef Pierzchalski pracował w fabryce kafli i płytek we wsi Machory⁴³³. Matka Zofia zmarła, gdy Natalia miała 5 lat. Razem z trzema braćmi: Antonim, Czesławem i Marianem, Natalia pomagała ojcu w gospodarstwie i jednocześnie uczęszczała do szkoły. Jako jedyna dziewczynka w domu na pewno miała dużo obowiązków jak na swój wiek.

W szkole w Machorach ukończyła trzy klasy szkoły powszechnej, a następnie przez dwa lata uczyła się w szkole powszechnej w Maleńcu⁴³⁴. W sumie ukończyła 5 klas szkoły powszechnej.

W 1937 r. poznała swojego przyszłego męża Mariana Stępnia, mieszkającego wówczas w sąsiedniej wsi Jasion. Rok później wzięła z nim ślub.

⁴³¹ Ibid.

⁴³² Cegielnia – osada wsi Machory, położona w województwie świętokrzyskim, w powiecie koneckim, w gminie Ruda Maleniecka.

⁴³³ Machory – wieś w Polsce położona w województwie świętokrzyskim, w powiecie koneckim, w gminie Ruda Maleniecka.

⁴³⁴ Maleńiec – wieś w Polsce położona w województwie świętokrzyskim, w powiecie koneckim, w gminie Ruda Maleniecka.

Z powodu braku pracy i pogarszającej się sytuacji na wsi państwo Stępień przeprowadzili się do Łodzi. Od połowy 1938 r. zamieszkali przy ulicy Tuwima 16 m. 5. Natalia znalazła pracę w przędzalni, gdzie pracowała przez 2 lata. Następnie dostała posadę służącej u rodziny Lobów. Była to bogata rodzina lekarzy, która mieszkała w tym samym budynku co państwo Stępień.

Spokój rodzinny został zakłócony przez wybuch wojny we wrześniu 1939 r. Rodzina Stępińów próbowała normalnie egzystować w tej niepewnej rzeczywistości. 28 IX 1939 r. Natalia urodziła pierwsze dziecko, syna Wiesława.

W 1941 r. trzysobowa rodzina zmuszona była opuścić Łódź, ponieważ rozpoczęły się wysiedlenia ludności polskiej z centrum Łodzi. Zbiegło się to z zatrzymaniem Mariana Stępnia w trakcie „łapanek”. Groziła mu deportacja na przymusowe roboty do Niemiec. Dzięki pomocy niemieckiego urzędnika polskiego pochodzenia uniknął wywózki i wkrótce Stępińowie opuścili Łódź. Udali się do rodzinnej wioski Mariana.

W czerwcu 1943 r. zarówno Natalia, jak i jej mąż zostali członkami Armii Krajowej działającej na terenach lasów opoczyńskich i koneckich. Natalia przyjęła pseudonim „Zośka”.

W tym samym roku w domu rodzinnym Mariana powstał prowizoryczny szpital-lazaret dla rannych żołnierzy-partyzantów 25. pułku Armii Krajowej. Wspólnie z mężem „Zośka” starała się zapewnić jak najlepsze warunki potrzebującym. We wspomnieniach Marian Stępień ps. Sokół zanotował: „Rannymi opiekował się doktor Songin wysiedlony z poznańskiego, a zamieszkały w Marcinkowie i sanitariuszka Leśniewska Bronisława ps. »Sława« i Nowakowska Janina ps. »Wiktoria«. W roku 1944 liczba rannych partyzantów była bardzo duża, gdyż po jednej tylko bitwie pod Białym Ługiem na terenie pow. koneckiego stoczony przez 25 pułk piechoty Ziemi Piotrkowskiej, starszy sierżant Nowakowski Jan ps. »Upiór« przywiózł na platformie dwudziestu ciężko rannych partyzantów do naszego lazaretu, z których trzech zmarło zaraz z odniesionych ran. Wspólnie z »Upiorem« zakopaliśmy ich w lasu przy każdym zakopując w butelce dane personalne. Pozostałych umieściliśmy w kilku chatkach. U mnie leżało zawsze od ośmiu do dwunastu rannych, którymi opiekowała się moja żona, gdyż ja zawsze miałem pełne ręce roboty. Do mnie należało przywiezienie doktora, lekarstwa, musiałem trzymać ubezpieczenie i stały zaprzęg konny w razie niebezpieczeństwa, aby przywieźć rannych w bezpieczne miejsce [...]”⁴³⁵.

Do zadań Natalii należało opiekowanie się rannymi w lazarecie. Mimo iż była w ciąży i miała małe dziecko, to z pomocą sanitariuszki pielęgnowała wszystkich rannych: „Rannych układaliśmy w jednej izbie na podłodze, na słomie. Leki i bandaże dostarczano nam w miarę możliwości. Często bandaże gotowałam we wrzącej wodzie, by nadawały się do ponownego użycia. Opiekowałam się rannymi: prałam im ubrania, przebierałam, myłam, gotowałam im posiłki, a czasem i karmiłam.

⁴³⁵ Archiwum domowe Aleksandry Rybińskiej: Relacje i wspomnienia Mariana Stefana Stępnia ps. Sokół.

27. Natalia Stępień z córką, Rynek Kraków 1953 r., fot. NN (zbiory prywatne A. Rybińskiej)

28. Natalia Stępień z córką Mirosławą, Łódź, pl. Wolności 1947 r., fot. NN (zbiory prywatne A. Rybińskiej)

29. Natalia Stępień, 2007 r., fot. NN (zbiory prywatne A. Rybińskiej)

Mając małe, czteroletnie wówczas dziecko, bardzo ciężko było mi podołać tak licznym obowiązkom. Raz nawet zostałam poproszona o zanieśnięcie meldunku do Żarnowa – czyli *de facto* potraktowano mnie jako łączniczkę⁴³⁶.

15 I 1944 r. Natalia urodziła córkę, Danutę (zm. w czerwcu 1945 r.). Jednym z największych przeżyć dla „Zośki” i jej małych dzieci w czasie wojny była pacyfikacja wsi Jasion: „Niemcy otoczyli wieś. Przeszukiwali domy. Rannych ukryliśmy w snopkach słomy. W niesłychanie szybkim tempie musiałam posprzątać całą izbę, w której przebywali ranni. Nic bowiem nie mogło wskazywać na to, że partyzanci się tam znajdowali. Niemcy wszystkim mieszkańcom wsi kazali położyć się pod jednym z płotów, twarzą do ziemi. Z objęć wyrwali mi mojego Wieśka. Przystawili mu do głowy karabin i zażądali wydania bandytów⁴³⁷. Ostatecznie Niemcy oddali dziecko matce. Aresztowano jednak grupę kilku mężczyzn, w tym męża Natalii.

⁴³⁶ Archiwum domowe Aleksandry Rybińskiej: wywiad z Natalią Stępień.

⁴³⁷ Ibid.

Plutonowy Marian Stępień ps. Sokół został wywieziony na komisariat Gestapo w Opocznie i tam był przesłuchiwany. Po jakimś czasie został zwolniony i jako jeden z nielicznych wrócił do domu.

Po zakończeniu wojny państwo Stępień wrócili do Łodzi, do swojego mieszkania przy ul. Tuwima. 20 VI 1946 r. urodziła im się córka Mirosława. Natalia aż do przejścia na emeryturę w 1980 r. pracowała jako dozorczyńni.

Obecnie ma 96 lat i jest szczęśliwą babcią 4 wnuczek, 3 prawnuczek i 7 prawnuków. Mieszka u swojej młodszej córki w Łodzi.

4.12. Trybus Danuta ps. Danka †

Urodziła się 1 IV 1923 r. w Piotrkowie Trybunalskim jako córka Wincentego Justyna i Kazimierzy⁴³⁸. Zarówno ojciec, jak i matka byli z zawodu nauczycielami. Miała dwojkę rodzeństwa, starszego brata i młodszą siostrę⁴³⁹.

W rodzinnym mieście ukończyła 6 klas szkoły podstawowej. Następnie kontynuowała naukę w Gimnazjum Żeńskim w Piotrkowie. Do wybuchu II wojny światowej ukończyła 4 klasy gimnazjum i otrzymała świadectwo tzw. małej matury. W okresie okupacji uczęszczała na tajne komplety, które ukończyła w 1942 r., i wówczas otrzymała świadectwo dojrzałości.

Już w listopadzie 1939 r. wraz z matką wstąpiła do organizacji ZWZ: „Do tej organizacji zostałyśmy zwerbowane przez pierwszego komendanta obwodu piotrkowskiego ZWZ – Węgrzyna Antoniego ps. »Ostroga«. Przysięgę składałam przed Antonim Węgrzynem ps. »Ostroga« i nadano mi pseudonim »Danka«. Miałam wówczas ukończone 16 lat”⁴⁴⁰.

„Danka” służyła w ZWZ, a później w AK jako łączniczka. Jej zadania były bardzo rozbudowane: „Przez okres 2 lat zajmowałam się kolportażem tajnych gazetek, po które jeździłam co tydzień na punkty organizacji do Warszawy. Oprócz tego w rodzinnym moim domu był punkt kontaktowy dla Komendanta Okręgu ZWZ–AK Łódź⁴⁴¹ i Inspektoratu piotrkowskiego⁴⁴², z czym wiązały się różne czynności, które wraz z matką i siostrą wykonywałyśmy. Np. przekazywanie tajnej

⁴³⁸ Nazwisko panięskie matki nie jest znane autorce.

⁴³⁹ Imiona rodzeństwa Danuty Trybus nie są znane autorce.

⁴⁴⁰ ZKRPiBWP, Trybus Danuta, dział: 2, t. „D”, k. 15, poz. NN, s. 1.

⁴⁴¹ Komendanci Okręgu ZWZ–AK: p.o. ppłk Edward Pfeiffer „Edward”, „Roman”: październik 1939 r.; ppłk dypl. Leopold Okulicki „Jan”: październik 1939–wrzesień 1940 r.; mjr/ppłk Stanisław Juszcakiewicz „Robert”, „Stanisław”, „Kornik”: wrzesień 1940–maj 1942 r.; płk Ludwik Czyżewski „Julian”, „Dalia”, „Wiktor”: maj–grudzień 1942 r.; ppłk/płk Michał Stempkowski „Grzegorz”: grudzień 1942–19 I 1945 r.

⁴⁴² Obwód Piotrków Trybunalski („Antoni”, „Pierwiosnek”, „Piec”, „Polana”, „Skrzypce”, „AB”), Inspektorzy: por. Antoni Węgrzyn „Ostroga”: październik 1939–11 VI 1940 r., ppor. Stefan Ślusarczyk „Rawicz”, „Marek”: październik 1940 – marzec 1941 r., por. Marek Karski „Mateusz”, „Andrzej”: kwiecień–wrzesień/październik 1941 r., p.o. sierż. Zdzisław Kubicki „Makary”, „Walter”, „Kociołek”: październik–listopad 1941 r., ppor. Jan Long „Jerzy”: grudzień 1941–maj 1942 r., por. Adam Olasik „Sewer”, „Hubert”, „Roman”: maj 1942–30 VI 1944 r., por. Artur Hilary Moraczewski „Morus”, „Artur”: lipiec 1944 r., mjr Edward Piotrowski „Orlik”, „Mema”: sierpień–22 XI 1944 r., Edmund

Aleksandra Rybińska

Rola, działalność i znaczenie kobiet w Armii Krajowej

IV Korespondencja

- email A. Rykińskiej-Bieleckiej do fundacji, 2020r., k. f. s. 1-5

IV

Temat **DOKUMENTY DO ARCHWIUM**

Od Aleksandra Rybińska-Bielecka

Do sekretariat@zawacka.pl <sekretariat@zawacka.pl>

Data 2020-06-18 10:03

- Czerwony Krzyż, Janina Nowakowska.jpg (~400 KB)
- Janina Nowakowska, legitymacja cz.1.jpg (~141 KB)
- Janina Nowakowska, legitymacja cz.2.jpg (~151 KB)
- Janina Nowakowska, r. NN.jpg (~15 KB)
- Janina Nowakowska, Żarnów, komunია najmłodszego syna Januszka, rok 1970.jpg (~116 KB)
- Marian Stępień, 1933.jpg (~30 KB)
- Marian Stępień, 1945.jpg (~35 KB)
- Natalia Stępień z córką Mirosławą i mężem Marianem na plaży, Jastarnia, 1961.jpg (~60 KB)
- Natalia Stępień z wnuczka Katarzyną Rybińską z domu Nowakowską, 1972.jpg (~98 KB)
- Natalia Stępień, 1951.jpg (~21 KB)
- Natalia Stępień, 1968.jpg (~21 KB)
- Od prawej córka Mirosława Nowakowska, mąż Marian Stępień i Natalia Stępień na wczasach, Jastarnia, 1961.jpg (~85 KB)
- Od prawej Mirosława Nowakowska(córka), Zbigniew Nowakowski (zięć), wnuczka Katarzyna Rybińska i Natalia Stępień, 1972.jpg (~125 KB)
- Od prawej Natalia Stępień, Marian Stępień i córka Mirosława, Jastarnia, 1961.jpg (~78 KB)
- Wywiad Natalia Stępień.pdf (~665 KB)

Szanowana Pani Agnieszko,

przesyłam kolejną partię zdjęć i dokumentów łącznie z wywiadem. Większa część rodziny się tym razem uaktywniła i może jeszcze uda mi się coś przesłać. Proszę o informację odnośnie poprzednich wiadomości.

Wystąpił niestety jeszcze jeden problem odnośnie naszej współpracy, a mianowicie muszę mieć zgodę prezesa IPN, żebym mogła z Wami współpracować. Myślę, że taką zgodę otrzymam i będę się o nią ubiegać od poniedziałku. Jednakże jeśli się nie udało to materiały które przekazałam Państwu oddam bez żadnego wynagrodzenia, chociaż myślę, że nie będzie z tym większych problemów.

Pozdrawiam serdecznie

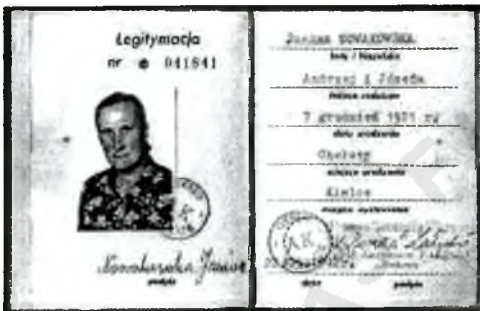
dr Aleksandra Rybińska-Bielecka

Uprzejmie informujemy, że Instytut Pamięci Narodowej - KŚZpNP wywiązuje się z przepisów Rozporządzenia PE i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Prezes IPN - KŚZpNP z siedzibą w Warszawie, adres: ul. Wołoska 7, 02-675 Warszawa. Pełna treść klauzuli informacyjnej jest opublikowana na stronie <https://ipn.gov.pl/pl/edukacja-1/dla-nauczycieli>. W przypadku braku Pani/Pana zgody na otrzymywanie kolejnych maili o podobnej tematyce, należy wysłać odpowiedź na tego maila o treści: "nie wyrażam zgody na dalszą korespondencję ze strony IPN-KŚZpNP".

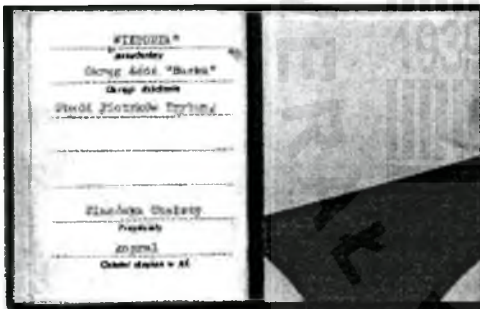
Czerwony Krzyż, Janina Nowakowska.jpg
~400 KB

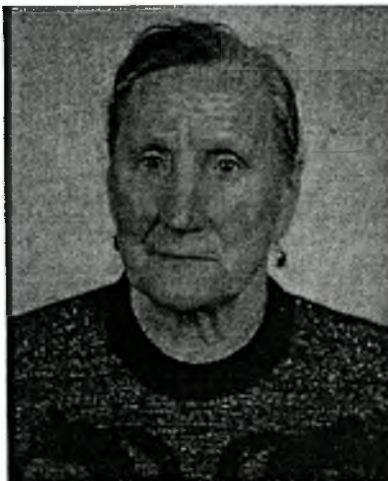
IV/1

Janina Nowakowska, legitymacja cz.1.jpg
~141 KB

Janina Nowakowska, legitymacja cz.2.jpg
~151 KB

Janina Nowakowska, r. NN.jpg
~15 KB

Janina Nowakowska, Żarnów, komunia najmłodszego syna Januszka, rok 1970.jpg
~116 KB

Marian Stępień, 1933.jpg
~30 KB

Marian Stępień, 1945.jpg
~35 KB

Natalia Stępień z córką Mirosławą i mężem Marianem na plaży, Jastarnia, 1961.jpg
~60 KB

IV

Natalia Stępień z wnuczka Katarzyną Rybińską z domu Nowakowską, 1972.jpg
~98 KB

Natalia Stępień, 1951.jpg
~21 KB

Natalia Stępień, 1968.jpg
~21 KB

Od prawej córka Mirosława Nowakowska, mąż Marian Stępień i Natalia Stępień na wczasach, Jastarnia, 1961.jpg
~85 KB

Od prawej Mirosława Nowakowska(córka), Zbigniew Nowakowski (zięć), wnuczka Katarzyna Rybińska i Natalia Stępień, 1972.jpg
~125 KB

Od prawej Natalia Stępień, Marian Stępień i córka Mirosława, Jastarnia, 1961.jpg
~78 KB

VI Fotografie

- Natalia Stępień z córką, Kraków 1953r., k.1, s.1, kopia
- Natalia Stępień z córką Mirosławą, Łódź 1947r., k.1, s.2, kopia
- Natalia Stępień, 2007r., k.1, s.3, kopia
- Marian Stępień (męż), 1933r., k.1, s.4, kopia
- Marian Stępień (męż), 1945r., k.1, s.5, kopia
- Natalia Stępień z córką Mirosławą i mężem Marianem, Jastarnia 1961r., k.1, s.6, kopia
- Natalia Stępień z wnuśką Katarzyną Rybińską, 1972r., k.1, s.7, kopia
- Natalia Stępień, 1951r., k.1, s.8, kopia
- Natalia Stępień, 1968r., k.1, s.9, kopia
- Od prawej: córka Mirosława Nowakowska, mąż Marian i Natalia Stępień Jastarnia 1961r., k.1, s.10, kopia
- Od prawej: córka Mirosława Nowakowska, Zbigniew Nowakowski (siość), wnuśka Katarzyna Rybińska i Natalia Stępień, 1972r., k.1, s.11, kopia
- Od prawej: Natalia Stępień, Marian Stępień (męż), Mirosława Stępień (córka) Jastarnia 1961r., k.1, s.12, kopia

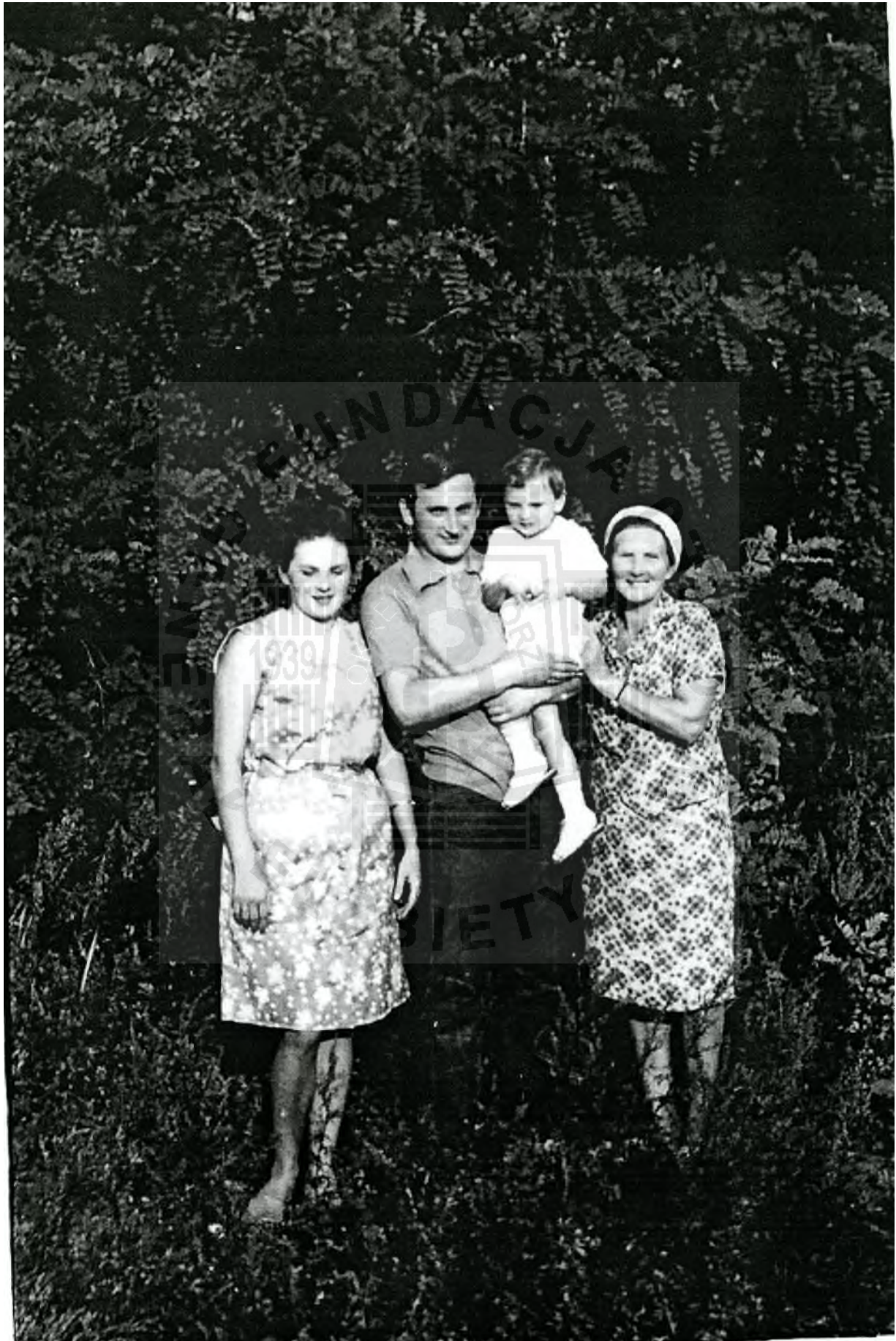

STĘPIEŃ Natalia

 BARBARA CZUCHOW
TECZKA WIĄZANA
"BEZKWASOWA" 250G

5 906099 000653